

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 marca 2013 r.

Poz. 2033

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.7.2013.5 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 27 lutego 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

wskazuję,

że uchwała Nr XXVI/288/2012 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 28 września 2012 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Robakowie – rejon ulicy Żernickiej, gmina Kórnik - została podjęta z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

W dniu 28 września 2012 roku Rada Miejska w Kórniku uchwałą Nr XXVI/288/2012 uchwałała miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w Robakowie – rejon ulicy Żernickiej, gmina Kórnik.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 29 listopada 2012 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.)

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje.

W dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 ww. ustawy do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 30 grudnia 2008 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Mając na uwadze powyższe, w odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzono, co następuje.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości

powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W opinii organu nadzoru zasada sporządzania przedmiotowego planu określona w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym została naruszona poprzez niewyznaczenie linii zabudowy dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem 2MN, pomimo faktu, że w § 9 pkt 1 lit. a przedmiotowej uchwały dopuszczono rozbudowę istniejących na tym terenie budynków.

Zaznaczyć należy, że wprowadzie obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest bezwzględny, pozostaje jednak uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie.

Mając powyższe na uwadze oraz wyjaśnienia złożone przez Gminę zawarte w piśmie nr WB.PP.7321-1/09 z dnia 3 stycznia 2013 roku, według których niewyznaczenie w planie miejscowym linii zabudowy dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2MN skutkuje brakiem możliwości zwiększenia powierzchni zabudowy już istniejących na tym terenie zabudowań poza dotychczasowy obrys budynków (o czym świadczy redakcja § 9 pkt 1 lit. a przedmiotowej uchwały) organ nadzoru wskazuje, że przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawierać winien ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W ocenie organu nadzoru dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów powoduje bowiem obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w ww. przepisie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto podkreślić należy, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, zawiera przepisy powszechnie obowiązujące, a jego ustalenia stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. W związku z powyższym plan miejscowy musi ściśle spełniać wymagania określone przepisami prawa wskazujące na zasady i tryb jego sporządzenia. Uchwały podejmowane przez organy samorządowe, zwłaszcza tak istotne akty prawa miejscowego jakimi są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, winny zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (*wyrok z dnia 6 czerwca 1995 r. – SA/Gd 2949/94*). Rygory te w świetle orzecznictwa NSA mają zapewnić jednolitość, precyzję i jasność uchwał. Są wyrazem postulatów kierowanych pod adresem systemu prawa i zasad techniki legislacyjnej.

Wskazać równocześnie należy, iż obsługa komunikacyjna kwestionowanego terenu 2MN następuje poprzez drogę wewnętrzną, co wyklucza możliwość zastosowania przepisów art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), regulujących – niezależnie od ustaleń planu – warunki dotyczące odległości obiektów budowlanych od krawędzi jezdni. Stąd, w omawianym przypadku brak jest jakiegokolwiek wymogu odnoszącego się do zachowania odległości od drogi.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wz. Wojewody
Wielkopolskiego
(-) Przemysław Pacia